

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Til Fædrenelandet om dets Tarv og Fare. Et Ord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1813_210-txt-shoot-idm494/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Høsten gik omkring det Trallebæger
Og vakte Sorgen efter Mandebled,
For Goldenmund Man kiebte arme Neger,
Man plantet Noret med den fede Neb,
Man luffed Dret for de hule Sukke,
Den maatte hvide, den ei kunde lakke
Den Honninggift, thi det var Negerblod.

Ei længe kan Man Trallebæger tomme,
For Sente skæres, Dret luffes i,
Man Kiste man imellem Kus og Droume;
Thi ikke man adra, Kisten gik forbi,
Man kiebte Bredet og de bløde Hænder,
Den fattige bliv sig ved Kigs Hænder,
Han voder sig paa Guld og Sandelys.

Saa Bæget gik mod Herden over Hadet,
Imellem det og Herrens Kalk en Stund,
Doa rakked det, med Ulor meer begavte
Det kreffte Sind, forfarved selv sit Sind;
Det mærked da den gamle, traddte Slange,
At vilde vist han Nordens Skæl sange,
Han maatte vøde end en anden Kalk.

Sin Skikkelse han traddelig forvandlede,
Da som en Lovets Engel han fremgik,
Med Verden-han, som for med Loo handlede,
Han loved saa at kjaepe Sjælens Bist,
At float det Kulde som Guds raet bliv,
Han loved Klogt og Velgik her i Liv
Og Sammen dog hos Gud i Evighed.

Der fød da Friheden med trende Bæger
Saa bruskede af Kundskab og af Bist,
At, ikkun saa sig ganske kunde vage,
De havde Friheden i eget Bæst.

